

חולין פרק ב השוחט דף לב

ושחטו מלמטה למעלה ר' עקיבא אמר שנחשבת לטריפה ואינה מטמאה וחזר והודה לדברי ר' ישבב שכל בהמה שלא נשחטה כראוי מטמאה כנבלה. במשנה כתוב 'אלו טרפות בבהמה נקב בוושט או שנפסק הקנה' ולכאורה לכו"ע לא היה שחיטה כראוי ואמורה לטמא כנבלה, רבא הסביר שהמשנה מונה את כל הבהמות האסורות בין טריפה ובין נבילה. ר' שמעון בן לקיש הסביר שאם שחט במקום שנפסקה הגרוגרת נחשבת לנבלה אבל אם שחט במקום אחר היות ושחט שני סימנים שלמים אינה מטמאה, וחזר בו רשב"ל ואמר שגם במקרה כזה היא נבלה שאין משמעות לשחיטת הקנה אם הוא נפסק קודם לכן. ר' יוחנן הסביר שהמשנה שכתוב שהיא טרפה ולא נבלה כדעת ר"ע קודם שחזר בו.

רשב"ל אמר שאם לאחר ששחט את הקנה נהיה נקב בריאה והמשיך וגמר את השחיטה כשרה, רבא הסביר משום שלאחר שחיטת הקנה נחשבת הריאה כמנותקת מהגוף משום שנפסקה החיות שלה אבל אם לאחר שחיטת הקנה נהיה נקב במעיין פסולה משום שאין חיות המעיין תלויה בקנה, ר' זירא אמר שגם אם ניקב הוושט כשרה משום שאין טריפה בחצי חיות, אך לאחר מכן הסתפק ר' זירא במקרה זה האם שחיטת הוושט לאחר שניקב המעיין מצטרפת לשחיטת הסימן הראשון ודינו כטריפה שאינה מטמאה או שאינו מצטרף ומטמא כנבלה ומשמע שסבר שפסול לאכילה.

השוחט פרה אדומה ביחד עם בהמה נוספת, הפרה פסולה שכתוב שכתוב "ושחט אותה" ולא אחרת אבל הבהמה השניה כשרה, אם לא התכוון ושחט בהמה נוספת בטעות לדעת ר' נתן ששחיטה בטעות כשרה הבהמה הנוספת כשרה ולכן הפרה פסולה ולדעת חכמים צריך כוונה בשחיטה ולכן הבהמה הנוספת פסולה והפרה כשרה. אם תוך כדי השחיטה התכוון לחתוך דלעת פוסל את הפרה משום שמסיח דעתו ממנה, אבל אם חתך דלעת ללא כוונה כשרה שאינו מסיח דעתו.

אדם שהפסיק באמצע השחיטה ושהה שחיטתו פסולה, ת"ק אומר ששיעור שהייה הוא כדי שחיטה ור"ש אומר שיעור בדיקת סכין על ידי השוחט. בדעת ת"ק נחלקו האמוראים רב אמר שבשחיטת בהמה שיעורו זמן שחיטת בהמה ובשחיטת עוף שיעורו זמן שחיטת עוף, שמואל ור' יוחנן אמרו שגם בשחיטת עוף שיעורו זמן שחיטת בהמה. ר' חנינא הוסיף שזמן שהייה כולל הטלה של הבהמה לקרקע, ר' יוסי ברבי חנינא הוסיף הגבהת בהמה רבוצה והטלתה לקרקע וסבר כרב ששיעור בהמה דקה לדקה, גסה לגסה ועוף לעוף.

רבא אמר שהשוחט בסכין לא טובה ומולין ומביא הרבה זמן ללא שהייה כשר, והסתפק אם שהה כמה פעמים פחות משיעור האם מצטרפים שהייות או לא, ר' הונא הסתפק אם שחט את רוב הסימנים כדין ובסוף שהה וגמר האם כשר או לא.

השוחט סימן אחד כראוי וסימן שני פסול כגון שנפסק הגרוגרת או ששחט סימן אחד והמתין עד שהבהמה מתה או ששחט סימן אחד מלמעלה למטה והחליד בסימן השני